

Rauhelleren turisthyttes historie

Av: Anne Gallefos Wollertsen

«Den som ikkje har sett Rauhelleren, har ikkje sett Vidda», hevdet en vandrer i 1950. Mye sant i det.

Navnet Rauhelleren har denne flotte turisthytta fått fra det røde skorpelavet som vokser i den frodige fjellveggen bak hytta.

Rauhelleren ble innviet 21. juli 1925. Hytta kostet kr. 30 000,- samt en mengde tungt arbeid. Hytta er opprinnelig en jakthytte eid av Wilhelm Mustad, hvor kjernen hadde vært skolehus i Skurdalen. Tomta fikk turistforeningen av Gunnulf Sønstebø fra Uvdal. Hans Myklatur fra Eidfjord rev hytta og fraktet den stykkevis og delte de fire mila inn til Langesjøen på vårparten 1924, under vanskelige forhold. Hestene fikk truger på. Det ble kjørt over 100 lass utover våren, sommeren og høsten. Grunnmuren ble satt opp sommerstid 1924, og hytta ble reist fra tidlig vår 1925. Hytta besto av 5 soverom og stor peisestue. En av dørene var rose malt, og hadde inskripsjonen «Her bor Wilhelm og hans Frue». Dessverre forsvant døra ved første påbygging.

Hans Myklatur var første bestyrer. Han og kona Brita drev hytta til 1964, da overtok datteren Johanna og hennes mann, Lars Lægred. I 1987 overtok deres sønn, Hans Olav Lægred, bestyrerjobben. Hans Olav er gift med Mona Helle Lægred, og de har sønnen Lars Magnus, født i 2008.

Hans Myklatur døde i 1988. Johanna fortsatte å arbeide på Rauhelleren i sesongene, som en solid støtte for sønnen. Første gang hun kom til hytta var i 1925, 5 år gammel. Hun forble «Dronning Johanna av Rauhelleren» til sin siste sommer der inne, i En samtale med Johanna var et minne for livet. Hun var av den typen mennesker du aldri glemmer. Klok og med en uendelig livserfaring. Rauhelleren ble fort populær, beliggende ved Langesjøens bredd og med turstier i nær sagt alle retninger. Rutebåten over Halnefjorden ble satt i gang i 1953, og ved det kunne man nå Rauhelleren etter kun 3-4 timers gange i lett terreng.

Etter som åra gikk, ble hyttas kapasitet for liten. Det var en stor utbygging i 1950 – 1951, hvor hovedbygningen ble «skjøtt på» østover. I dag er det ca 60 sengeplasser, og en sikringshytte som også fungerer som selvbetjeningshytte utenom betjent sesong.

Fram til 1978 var det seterdrift med inntil 20 kuer samt en geiteflokk på 20-30 dyr. Varetransporten foregikk de første åra med slede og kløvhest. Etter krigen ble det beltebil og weasel. Tøyvaskingen ble tatt i Langesjøen inntil 1952. Da ble det bygget bryggerhus og lagt inn vann. I 1981 kom diesellaggregatet. I dag, 2018, planlegges solcelleanlegg, og det har i flere år vært dyr på setra igjen, til stor glede for liten og stor. Hester blir benyttet i varetransport sommerstid.

Turmålene er mange og fine. Etter om lag en halvtimes gange er du oppe på nuten bak hytta, 1365 moh. Herfra ser du bl a Hardangerjøkulen, Hallingskarvet og Hårteigen. Floraen er frodig i lia mellom Langesjønutan og Rauhellerskoran.

I krigsårene 1942 og 1943 stengte tyskerne nærmest Vidda etter tungtvannsakksjonen på Rjukan. Bortsett fra disse åra, har Rauhelleren alltid vært åpen for turfolket.

Kilde: Artikkel av Stig Sundkuist og Per L. Andersen i Drammens og Oplands Turistforenings (DNT Drammens og Omegn) årbok 1995. Der kan du lese mer om Rauhelleren og folka som drev hytta «i gamle dager».